

XCII.

Erklæring

over

Forflag til Lov angaaende Ansættelse til Snekastning efter Hartkorn.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1889.)

Efterat Loven af 30te December 1858 angaaende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Snekastningsarbeidet havde forandret § 6 i Reglementet om Snekastningen af 20de December 1799 derhen, at Arbeidets Fordeling paa Landet skulde ske uden Hensyn til Forskjel mellem hele og halve Gaarde, Hovedgaardstaxt, Beneficiargods og anden Jord efter et af Amtsrådet forfattet Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, de bygningsafgiftspligtige Bygningers Assurancefum, Bedriften, der føres i Bygningerne, samt Folkeholdet lægges til Grund for Fordelingen, er der opstaaet Tvivl om, hvorledes der burde forholdes med Ansættelsen til Snekastning af Personer, der eie Hartkorn udenfor den Kommune, hvori de bo. Der foreligger en Række Afgjørelser af herhenhørende Spørgsmaal baade af Administrationen og Domstolene, og Indenrigsministeriet har der- efter i en Skrivelse af 2de Februar 1887 (trykt i Ministerialtidende A. for 1887 under Nr. 38) udtalt som en almindelig Regel, at det til en Kommune hørende Hartkorn, hvis Eier eller Brugere boer udenfor Kommunen, overhovedet ikke vil kunne inddrages under Ansættelse til Snekastning hverken af Sognerådet for den Kommune,

til hvilken Hartkornet hører, eller af Sognerådet for den Kommune, hvor vedkommende Eier eller Brugere maatte bo. Denne Regel har næppe tidligere været fulgt af Amtsrådene ved Affattelsen af Snekastningsregulativerne, men efterat den er bleven udtalt af Indenrigsministeriet, have Amtsrådene selvfølgelig efterhaanden maattet affatte deres Regulativer i Overensstemmelse dermed, og derved har det paa flere Steder viist sig, at den medfører en Ubillighed, idet saadanne Snekastningspligtige, hvis Eiendomme have Hartkorn i to Kommuner, begunstiges paa de øvrige Snekastningspligtiges Bekostning, da der ikke kan paalignes dem Arbeide efter det Hartkorn, der ligger udenfor den Kommune, hvori de bo.

Hele Udvalget er enigt i, at dette er en Ulighed, som der bør raades Bod paa, da den tilfældige Omstændighed, at en Maands Eiendom skjæres af Kommune- grænsen, ikke er nogen tilstrækkelig Grund til, at han skal slippe for en Snekastningsbyrde, som ellers vilde have paahvilet ham. Derimod har der gjort sig forskjellige Meninger gjældende i Udvalget med Hensyn til Maaden, hvorpaa man rettest kunde ændre dette Forhold.